

Сигурен съм, че още когато в началото на своите проучвания за масовите убийства без съд и присъда след 9 септември 1944 г., събрани в [книгата „Тиранията“](#), а след това и откритията за въоръжената съпротива на горянското движение, родили

[книгата „Горяните. Кой са те“](#)

проф. Диню Шарланов

е прозрял необходимостта от разширяване на рамката на българския комунизъм.

Двадесет години след разпада на системата той издаде фундаментално по целите и мащабите си изследване – изследване „**История на комунизма в България**” (2009).

Тази неделя в електронната библиотека на **desebg.com** представям том 1 двутомното издание.

„Изходната основа за научното изследване на периода от септември 1944 г. до 1989 г. са подходите, формите и средствата, прилагани от комунистическата партия под ръководството на Москва, за комунизирание и съветизация на България”, посочва в предисловието си авторът.

Той отбелязва, че това е двустранен процес, който протича твърде интензивно в неговия първи етап, състоящ се с окупацията на България от Червената армия (септември 1944 г. декември 1947 г.).

„Това е време на класов геноцид, на нечувано насилие, което е същността на комунизма

Написано от Христо Христов
Неделя, 05 Август 2012 19:18

и крайгълен камък на системата. Чрез насилие и само чрез насилие страните от Източна Европа са превърнати в съветски провинции”, пише Шарланов.

Според него важен аспект в разглеждането на съветизацията на България е вживяването на Москва в ролята на комунистическа Мека, откъдето се излъчва истината, неподлежаща на никакво съмнение и изискваща робско подчинение.

Системата на съветизация има и друга съществена страна. Тя смазва и унищожава всичко национално в страните – от държавническите прийоми на управление до традициите в бита и религията. .

Шарланов отбелязва, че историците са поставени в ролята на слугинаж. Нарезда им се: „Да се изгради историческото изследване върху основите на историческия материализъм, единствения научен изследователски метод”. Българската история започва да се прекроява така, че да обслужи целите на БКП, подчинявайки се на Москва. В най-новата история на България като основни проблеми се посочват борбите на работническата класа, разобличаването на шовинистичната завоевателска политика на българската буржоазия, Септемврийското въстание и др.

Националната история не само се пренаписва, но се хули и насажда омраза към някогашната капиталистическа България, като се заменя с историята на комунистическата партия, украсена с интернационализъм. Всеки българин трябва да се доказва, че е повече верен на Съветския съюз, отколкото на България.

Утвърдени от столетия празници – сватбите, ритуалите, погребенията, селските седенки и панаири, религиозни празници Рождество Христово и Великден се заличават и въвеждат събрания, митинги, манифестации, речи, трудови дни.

Шарланов посочва, че изследването му не е всеобхватна история на комунистическата тоталитарна система. То има за задача да проследи и да разкрие същността на процеса на комунизирването, като покаже неговите основни форми на налагане, както и особеностите му.

Написано от Христо Христов
Неделя, 05 Август 2012 19:18

Авторът търси отговор на въпроса: дали е било възможно в България да се установи комунистическа тоталитарна система без страната да бъде превърната в съветска провинция? Защо се отива към масово избиване на цели групи хора по политически, идеологически или религиозни причини? Какво се е целяло с това?

„Отговорът може да се намери единствено при разкриване на анатомията на комунизма”, смята историкът. Тук той уместно отбелязва, че на преките дейци на налагането на съветския модел в България липсва национално достойнство, интелигентност и духовност. Той посочва и конкретни факти за това: На 5-тия конгрес на БКП през декември 1948 г. е отчетено, че партията има 464 000 членове, от които неграмотни или полуграмотни са 52 процента (7 процента неграмотни и 45 процента с начално образование).

В том 1 на „Историята на комунизма в България” ще откриете разказа за дългогодишната дейност на Москва в подготовката на съветизацията на България (1923-1944), както и в осъществяването ѝ след 1944 г. – нейните форми и етапи. Почти 100 страници от книгата са публикувани преписи на важни архивни документи, представени в Приложение.

„История на комунизма в България”, том 1, проф. Диню Шарланов, изд. „Сиела”, 2009 г., 559 страници.